

869.

RECTOR

ACADEMIÆ ROSTOCHIENSIS;

JOHANNES Klein/

J. U. D. & P. P., SERENISSIMI DUCIS MECLENBUR-
GICI CONSILIAR. INTIMUS, NEC NON CAN-
CELLARIÆ JUSTITIÆ AC CONSISTORII
MEGAP. DIRECTOR,

FUNUS

*VIRI MAXIME REVERENDI ATq[ue]
EXCELLENTISSIMI,*

DN. ANDR. DA-
NIELIS HABICHHORSTII

S.S. THEOL. D. & P. P., CONSILIARII CONSISTORIALIS
AC FCTIS THEOL. NEC NON TOTIUS ACA-
DEMIE SENIORIS CELE-
BRATISSIMI,

â

MOESTISSIMA VIDUA

DECENTER PARATUM,

SOLENNITER INDICIT, ET Ad ILLUD PROCERES
AC CIVES ACADEMICOS, EA QVA PAR EST, HU-
MANITATE INVITAT.

ROSTOCHI,

typogr. erud. JOH. WEPPLINGI, SER. PRINC. AC ACAD. TYPOGR.

1584, 16

vando oculos nostros
vel animum in funus, quod esse
rendum hodiè est, viri ætate grandis
variisque casibus exercitati, dirigere
placet, neminem facile reperiri arbi-
tror, cui non in mentem veniat memo-
rabile illud Legislatorum sapientissimi
effatum, Psal. XC, v. 10. contentum, quod
indicatur: *vitam nostram durare per an-
nos septuaginta, vel ad summum LXXX, & excellentissimum in ea la-
boriosum esse atq; molestum.* Non patior autem mihi persuaderi,
ullam magis rem præsentis die, quam hanc ipsam, accuratam
considerationem nostram sibi summo jure expetere posse. Haud
adducam multa generatim de inveterato mortalium erga mortem,
tanquam omnium ipsis terribilissimum, odio; sed id tantum di-
cam, mirandum merito esse, quare illi vitæ longævitatē tam ar-
denter expetant, ut etiam *de natura malignitate*, teste Seneca,
conquerantur, quod in exiguum ævum ignimur? Nec huic publico,
dicente paulò post eodem viro, *ut opinantur, malo, turba tantum &
imprudens vulgus ingemuit; clarorum quoque virorum hic affectus
per las evocavit.* Hinc nihil usitatius, quam iis, quibus faves, seram
mortem & Nestoris annos apprecari. Non ignoro quidem, mor-
tem esse stipendium peccati, & simulac peccatum per unum ho-
minem introit in mundum, cum peccato mortem advenisse, &
ad omnes homines pertransisse: verum, quid paucorum anno-
rum mora juvare eos possit, qui mortem esse certā sciunt, licet hora
ejus sit incerta, videre nequeo! Sicut enim tempus est nascendi &
moriendi, & statutum hominibus semel mori: ita & prætervo-
lant dies, velox labitur ætas, consumimus annos nostros tanquam
confabulationem. Rectè Augustinus in Psal. 39, Si, inquit, totū
tempore illo viveres, ex quo Adam de Paradiso emissus est, usque
in hodiernum diem, certè videres, vitam tuam non fuisse diuturnam,
quæ sic evolasset. Ubius autem cujusque vita hominis quanta est? adde
quantoslibet annos, duc longissimam senectutem: quid ergò? nonne hora
matutina est? Tam efficaci verborum acumine laudatissimus Pa-
ter annorum, etiam hic satis pro nostro æstimo longorum, veloci-
tatem

tatem describit! Sed audivimus jam ab eo, quem primo loquentem introduximus, DEI viro: quis sit ordinarius vitæ humanæ, pro ratione istius temporis, terminus? quo præterlapso, si debitum naturæ aliquis solvat, ad casum illum, tanquam rerum naturæ convenientem, facilius nostro iudicio solemus acquiescere; cum contra, si juvenes mortis vi abripiantur, in vitæ adhuc primordio constituti, majori compellamur horrore: annus nempe *septuagesimus*, ad summum LXXX. Quia in re etiã inter veteres Ethnicos reperiuntur consentientes; ut, quando *Solon* ad *Cræsum*: *constituimus*, inquit, *homini vitæ terminum septuaginta circiter annos*, & *Macrobius*, *Septies, deni*, ait, *anni a Phisicis creditur meta vivendi*. Atq; eò minus ab hac sententia me patiar dimoveri ab iis, qui cum *Belarmino*, *Genebrardo* aliisque, Psalmistam existimant numerum hunc intelligere de termino ætatis vigorosæ ac vegetæ; cum ipse *Moses* annos confecerit 120: quò clarius præsens versus noster generatim de *annis* loquitur, statim addit: quod ex hac vitâ *avolemus*, & v. 12. à DEO petitur: ut doceat *nos numerare dies nostros*, numeratione utiqve non merè speculativâ, sed practicâ, sive prudenti calculationis ad usum in vitâ ac morte, applicatione. Nam privilegium *Mosis* ordinario naturæ cursui nihil præjudicare potest; quia terminum illum communissimum non omnes tunc temporis attingebant, & alii nonnulli juxta Dei voluntatem transgredi poterant. *Ad summum autem anni LXXX* absolvi dicuntur, quod *Vulgatus* satis barbare exprimit: *in potentatibus*, alii melius: *in fortitudinibus*; quæ vox non tam ad ipsius temperamenti humani validam constitutionem, quam annorum vitæ numerum, referenda videtur, hoc sensu: si multum invaluerint anni, ad octuagesimum perveniunt, nisi scilicet peculiare quoddam privilegium accedat. Quicquid interim de numero annorum ordinario sit; quid de conditione vitæ humanæ durantibus his annis testatur *Moses*? *Excellentissimum*, quod *Vulgatus* absque sensu terè exprimit: *amplius eorum*, asserit *laboriosum esse atqve molestum*. Si nempe in tanto annorum spatio notabilia quædam occurrunt, unde homines gloriam maximam expectare solent, vel quo ipso ad summam in mundo delectationem sibi viam parare quæerunt, tantis illa involuta reperiuntur laboribus, tantis obruta molestiis,

ut hæc utramque paginam faciant, & locum inveniatur tritum illud Ecclesiasticis: *Vanitas vanitatum & omnia vanitas. Quid habet amplius homo de universo labore suo, quò laborat sub sole.* Imò ob inevitabilem hanc necessitatem labor a sapientibus inter gloriosa refertur. Loquatur Seneca: *Generosos, ait, animos labor noster. Laborem si recuses, parum esse potes. Non est viri, timere sudorem.* Ubi facile apparet, non de labore meram jucunditatem afferente, qualis etiam ante lapsum ab homine suscipiendus erat, sed cum molestia ac defatigatione inamœna conjuncto, sermonem esse: unde Psalmista expressè vocem molestiæ labori adjungit. Molestiam sanè creant, quæ pro officii ratione, ad optimum licet finem, efficere tenemur, quæ sanitati nostræ ac prosperæ constitutioni contraria sunt, quæ ab adversariorum machinationibus contra nos protruduntur, quæ ipsi nosmet ex inadvertentia ac infirmitate humana interdum committimus noxia, imò & illa sæpenumerò, ex quibus gaudium ac recreationem expectabamus. Quapropter & hoc in passu sapientiam suam laudabiliter probavit, qui sapientissimus mortalium sui temporis, oraculi judicio, habitus est, *Socrates*; quando interrogatus: quomodo quis sine molestia vitam agere posset? id negavit ullo modo possibile esse. Non enim licet, respondit, civitatem aut domum inhabitanti, & cum hominibus versanti, sine molestiis degere. Haud absque causa autem statim ab initio dixi, iis, qui præsens funus considerare sustinent, memoriam facili negotio dicterium Mosaicum, tum adductum, suggesturam esse. Id quod ipsum vitæ curriculum, pro more nunc exponendum, apertissimè testabitur. Est enim Beatus noster, ceu ex rubro Programatis constat, **ANDREAS DANIEL HABICHHORSTIUS**, *Philosoph. & Theol. D.*, Illiusque antebac per XV, hujus vero per XVII. annos *P. P., Sereniss. Ducis Meklenburg. Consiliarius Consistorialis, nec non FCiis Theol. ac totius Academiæ Senior;* cujus vitam in *Rostochio Literato*, ab ipso descriptam, variis fortunæ casibus refertam, legere licet. Quare hoc loco nonnulla saltem ex præcipuis adducere opus erit. Lucem itaq; adspexerit *Buzovii*, ditionis Meclenburgicæ Oppido, *Patre DANIELE*
HA.

HABICHHORST, variarum quondam arcium ac districtuum
Præfecto, Matre AGNETA GRELLI Matronâ honestissi-
mâ, HERMANNI GRELLII, Senatoris Wismariensis filiâ. Avum
habuit Melchiorum Habichborst, Advocatum Güstroviensem, Aviam
Esberam Emmen, Fœminam laudatissimam, MATTHÆI EM-
MII, Civitatis Güstroviensis Syndici, filiam, Et quidem Ma-
ter ejus pientissima, cum ultra annum sterilis esset, votum fecit,
semet, si Filium enixura esset, sacrisillum officii consecraturam,
quem in lucem protulit Ao. 1634. d. 14. Martii, ac in Sacro
Baptismate nomine ante memorato insigniri curavit. Utigi-
tur voti sui compotes fierent Parentes, Præceptoribus eum
commiserunt instruendum, & primo quidem M. JOACH.
HERMETI, in Schola Graboviensi Juventutem tunc temporis
formanti. Deinceps illum Ao. 1648. Güstrovium miserunt, ubi
sub ductu M. GEORG. SCHEDII Rectoris, ANDR. METZ-
MACHERI tum Sub-Rectoris, Blasii Grabii Con-Rectoris, nec
non FRID. WITTMANNI & JOACH. GEISTII, per inte-
grum lustrum lingvis & politiori literaturæ operam dedit.
Postea B. noster Ao. 1653. d. 6. April. in Academiam nostram
missus est, ac publicas privatasq; tam Theologorum. D. JOH.
GEORG. DORSCHER, D. HERM. SCHUCKMANNI, D.
GASP. MAURITII, D. JOH. QVISTORPII II. & JOH.
CHRISTOPH. OTTONIS, tum Philosophorum, D. AUG.
VARENI, M. MICH. COBABI, M. BERNH. GOS-
MANNI & M. ANDR. TSCHERNINGII, quam dili-
gentissimè visitavit Scholas. Anno. 1654. autem, ad Recturam
Scholæ in Civitate Lychenâ, quæ Marchiacæ ditionis est, fa-
vore Senatoris cujusdam, qui Concione ipsius auditâ valdè de-
lectatus fuerat, præter spem vocatus, spartam illam tandem, etsi
invitus, accepit. Seqventi Anno 1655. Rectoratus Scholæ Strelie-
censis in Ducatu Meclenb. una cum Diaconatu Ecclesiæ loci istius,
ipsi oblatus est, licet ille, Scholasticâ vocatione acceptâ,
Ecclesiasticæ dilationem petierit, & sub conditione habendarum
nihilominus concionum, impetraverit. Ast vario vitæ illius
scholasticæ rædio victus, A. 1657. Roslocbium, depositô officio,
rediit

red iit, Philosophiæ totum se tradens, ac A. 1658. *gradum Mæ-*
gisterii d. 18. Maji. assumpsit, defensâ paulò ante sub *Præsidio B. Va-*
renii disputatione de *Massa Midbar jam ad jes. c. 21;* nec minus
Lauream poëticam. mense sequente est adeptus. Statim vero
post, ne frustra corollas has accepisse videretur, Collegia aperire
in vario genere scientiarum cepit, habitis quoque per sequen-
tes IV. annos 8. Disputationibus philol., editisque sub titulò *Ver-*
malium carminibus à semet confectis. In Theologicis eodem
tempore non intermisit semet exercere, Theologorum ante
laudatorum, imprimis *B. Varenii*, informatione usus, ita ut
A. 1662. in *Collegio Theologico Disputatorio* studiosis quibusdam
privatissimè operam suam exhibere potuerit. Interca *Serenissimi*
Principis CHRISTIANI LUDOVICI favorem, Paren-
tis imprimis sui meritis acquisitum, expertus est, ut decreto
illius gratioso A. 1662. *prima functio,* s. in Academia s. Ecclesia
vacans, & A. 1663. *Professio Theol.* ipsi promitteretur. Tum
B. Nolter exterar quoque Regiones ac Academias, ut semet
ad tantum officium eò magis præpararet, alibi que specimina in
ipsa Theologia ederet, adire laudabiliter decrevit. *Visitatâ* igi-
tur primum vicinâ *Gryphiswaldensi* Academia, duorum mensium
spatio sub Theologorum istius loci, D. BATTI, D. MICHA-
ELIS, D. TABBERTI, & D. LAGI præsidio, tanquam
Respondens Autor IV. Dissertat. de *IV. Conciliis œcume-*
nicis, maxima cum laude ventilavit, adeo ut prædicti viri Autores
ipsi extiterint gradum in Theologia assumendi; quod tamen
ob itineris propositum adhuc differre constituit. Viso inde
Helmstadio, Rintbelio, Marpurgo, Giessam venit, ibique sub
D. P. *Haberkornio* Diss. solennem de *Berengerianismo* defendit. Re-
lictâ *Giessa Friedebergam, Hanoviam, Francofurtum ad Mæ-*
rum, Mogunciam, Wormatiam, Frankenthalium, Heidelbergam,
Spiram, Argentoratum, Colmariam, Basileam, Bernam, Lau-
sannam atque *Genevam* perlustravit, & tunc in Patriam reversu-
rus, per *Tigurum, Constantiam, Tubingam, Reutlingam, Ulmam,*
Augustam, Ingolstadium, Ratisbonam, Alcorffium, Norimbergam,
Bambergam, Cœburgum, Jenam, (ubi D. JOH. MUSEUM
per

per zimentes audivit) *Lipsiam, Wittenbergam, Sevediam & Magdeburgum*, visis atque compellatis ibi Theologis celebrioribus, iter fecit, tandemque A. 1665. ad suos feliciter rediit. Reversus, ut huic quoque Academix eruditionem suam probaret, sub *Moderamine* B. D. HENRICI MULLERI Dissert. Theol. ex 1. Cor. XI. 25. 26, de *Eucharistica moris Christi commemoratione*, ipse *Præses* proposuit ventilandam. Cum verò hoc non obstante ad obtinendam promotionem benevola nondum adspiraret aures, D. SWANTENIUS filium suum natu majorem, Scholæ Lubecensis hodiè Rectorem Clar., informationi ejus concedidit. Qui tantos brevi fecit profectus, ut B. Nostrò Præsidi A. 1667. Disputationem phil. de *causis*, & theol. de *communione sub unâ* sub moderamine D. JOH. QVISTORPII II, publicæ eruditorum censure submitteret. Postea Noster A. 1668. Nomen suam apud *Fctem Theol.*, pro obtinendo Licentiatu gradu, ritè profitebatur; verum svasu Theologorum consilium illud in tempus commodius differebat; acceptâ iterum alia juvenum aliquot egregiorum ephoria; quam tamen ita administravit, ut studiosis quoque variis collegiis phil. inservire posset, potestate insuper à Rev. Fctre Theol. ad aperiendum *Collegium Exegetico-Theol.* impetrata. Aucto deinde auditorum numero, ephoriam illam resignavit, domo conductâ, ut propositum suum eò melius effectui dare posset. Indè A. 1670. decem h. l. conscripsit ac Præsides defendit dissertationes philologicas atque historicas, I. De *Messia*. II. de *LXX hebdomadibus Dan.* III. de *litteris Elia*. IV. de *Exarchatu Ravennate*. V. de *Gallionismo*. VI. de *Manna*. VII. de *Etolisso Nebucadnezaris*. VIII. de *Nimrod*. IX. de *Imperio Romano Germanico*. X. de *fœmina circumdante viram*; & sequente A. 1671, præviò examine rigoroso, lectionibus cursoriis ac *Disputatione Inaugurali super omnes XXI. doctrinales A. C. articulos*, (ex quibus omnibus maximam reportavit laudem) *gradum Licent. Theol.* consilio B. Varenii in *Acad. Grypsw.* d. 6. Jan. ritè assumpsit, quin & datâ occasione juris studium aliqua ratione excoluit. Secuta est A. 1672. *vocatio ad Professionem Oratoria*, cum Noster spattam Superintendentis Sverinensis; syadentibus licet Consiliariis Principis, per literas

sup-

supplices ambire noluisse et; factaque mox ad partem hanc introductione, A. 72. *Conjugium* cum foemina nobilissima ELISABETHA BARSENIA, DN. GEORGII BARSENI, J. U. D. & Advocati apud Hamburg., famiger. filia, & DN. JOACH. HENSENII J. U. D. & *Advocati Luneburg.* solertissimi vidua; ex qua postea V. liberos, 2. filios & 3. filias, suscepit, qui tamen omnes, excepto ultimo Filio, Patris jacturam acerbè deflente, ante Patrem diem obierunt. Quam sedulo autem juventuti inservire quæsierit, tot testantur Collegia homiletica, hebraica, theologica lectoria atque disputatoria, in gratiam illius habita. A. 74. iussu B. Varenii Theologicam exhibuit Professionem, ad quam anni sequentis initio vocationem accepit, quin & eum in finem de novo in Collegium Ducale est receptus, licet, intervenientibus adversitatibus, introduci ad Professionem istam non potuerit. Interim Ao. 1679. Doctoris in Theol. gradum Gryphiswaldiæ obtinuit, ac paulo post V. Disputationes Theol. sub tit: *Papirus proprio Canonum gladio jugulatus*, h. l. in publicum edidit, atque defendit, quas Ser. Principi, ad castra Pont. proh dolor! transgresso, dedicavit, additis literis, religionis mutationem improbantibus, reditumque ad veritatem svadentibus. Quo facto B. Noster non solum ad Professionem Th. non promovebatur; sed a Philosophica quoque, cui dudum præfuerat, suspendebatur: qui tamen, nullo modo territus, DEO gratias agebat, quod dignus haberetur, propter veritatem aliquid pati, & disertis interea providentiæ divinæ signis recreabatur, cum domum reversus studiosorum, insolita frequentia Collegia ipsius visitantium, favorem atque gratitudinem experiretur. Cum vero tum temporis duas disputationes Theol. *de Abrahamitica diei Christi visione* ventilare cogitaret, conclusum esse cognovit: non concedi ipsi in Rubro disp. debere titulum Professoris. Unde, ne sibi præjudicaret, dissertationes illas in Academia Gryphiswaldensi A. 1681, adjunctis adhuc tribus aliis, primâ & secunda *de Melchisedeci* persona & origine, tertia verò *de crucifixione Christi*, Præses ventilavit, & paulo post Rescriptum Principis, jam DEO sic disponente iterum placati, benevolum, plenariam restitutionem & altioris promotionis promissionem continens, adeptus est. Restitutus sic B. Noster

ster

Her solitam suam in legendo continuavit diligentiam, nec minus *Disputationibus* duabus de Melchisedeco, ante memoratis alias addidit, nonnullis præterea de *triverbio Eve* elaborati atque defensis, ut & historicâ quâdam de *terrâ Meclenb. titulorumque Ducalium origine*. A. 1685. negotiorum quorundam causa iter instituit, visoq; *Guelpherbitio, Halberstadio & Quedlenb. per Lipsiam, Dresdâ Pragam* aliasq; Bohemiæ & Moraviæ civitates *Viennam* petiit, ipsiq; Augustissimo Imperatori Leopoldo *Semihæcenturiam Anagrammatum*, Typis exscriptam, A. 1686. d. 18. Jun. obtulit, & post aliquod tempus, nempe 1. Jun. die Rostochium rediit. Reversus ad suos mox *vocationem* de novo ad *Professionem Theol.* obtinuit, superatisque quibusdam impedimentis, ad eandem d. 19. Octobr. est introductus, nec minus in *Facultatem Theol.* receptus. Sed tunc *A. sequente* magno ipsius cum mœrore dilectissima conjux, præmatura morte abrepta, viduum illum reliquit. Nihilominus in laboribus, ad exornandam *partem suam* cœptis, impigrè perrexit. Quorsum spectant non solum varia, quæ more solito aperuit, *Collegia*; verum etiam multæ *disputationes publicæ*; tam ad illustrandum *Jesaiam* propositæ, (nempe in *primâ illius Parte XIII, in secunda vero XXIII*, de quarum accurata conscriptione conferri potest *judicium Theologi Celeb. D. D. Fechtii in præfat., Comment. B. Dorschæi in Jesaiam præfixa*) quæ aliæ, ad declaranda varia *scripturæ loca* facientes, scilicet *de Altari Gideonis, Ephod Gideonis, Magistratus institutione, Mulieribus Zobeob, Angelorum Concilio, Angelo Melitz, Abrahamo solâ fide justificato*, item *Patristicæ ex juris canonici monumentis contra Papatum*, nempe *de Conjugio Clericorum, de utraque specie, de Papa, de peccato originali*; ut taceam *Disputationes privatas*, mox *super A. Conf.*, mox *Form. C.*, mox *selectiores universæ Tb. quæstiones*, habitas, quarum theses imprimi curavit, nec non multas *Disputationes inaugurales*, eodem *Decano ac Præside* habitas, ac deniq; *disp. illas*, quæ eodem *Moderatore* fuerunt ventilatæ: quarum omnium recensio in *novis literariis maris Baltici*, ad quæ ex parte concinnanda suam quoque commodavit *industriam*, reperire licet. Interea A. 1693. *Senioratum* nactus est in *FCte Theologica*, & A. 1700. in *collegio Ducali ac tota Academia*; nec minus in *Consistorium Ducale* receptus

B

A. 1792

A. 1702. Intermedio quoque tempore, nempe A. 1699, cum virtuosam plane, & probam morigeramque vite sociam, sicut ipse testatur in Rostochii literati appendice p. 474; nempe virginem amabilissimam, ANNAM SIBILLAM HEDEWIGAM KOHLEN, Viduam nunc moestissimam, B. CHRIST. KOHLII, Scholæ quondam Razeburgensis Cathedralis Mecl. Rectoris, filiam, in Domo Ducali Viduæ Principis Saxon-Lauenburgicæ Lauenburgi inveniret, misso viduitati, in quâ perlz. annos vixerat, nuncio, conjugium cum eâ iniit, idque omnium felicissimum atque exoptatissimum, ita ut nihil nisi liberi & constans diuturnitas defuerint. Sed sicut terminum vitæ nostræ præfixum esse scimus, atque ex Mosis ore antea audivimus; ita quidem primum etiam, à viro illo Dei nominatum terminum, quæ rari hodie exempli res est, attingere ei, quin & quodammodo supergredi licuit, adeo, ut per totam vitam prosperâ ut plurimum, & ad summum hoc senium continuatâ valetudine, sit usus: verum tandem, aliquot abhinc septimanis mortis prænuncii, langvor scilicet variaque symptomata adversa, accesserunt, ipsaque mors, omnium ærumnarum finis, secuta est, cum Annos vixisset 70, 5. menses & circiter dimidium. Apponam autem, more solito, ipsam Medici, D. D. SCHAPERI, Medicinæ apud nos P. P. ac Practici Celeberrimi, qui unâ cum D. D. GERLINGIO, Medico pariter apud nos felicissimo, durante morbo ipsi auxilium ferre tentavit, de morbo B. nostri mortisque relationem, sequentibus ab eo verbis conceptam:

Ad Venerandæ Academia & Collegii ducalis Senioris nostri, jam beati, morbum quod attinet, dies quintus Augusti erat, quo suam de vigilis & asthmate querelam dabat Viro Nobilissimo & Experientissimo Dno. Doctori GERLINGIO, Practico felicissimo; Et ut ut hiece laudatus Vir hisce malis salutaria opponeret remedia, factum tamen, ut vel asthma duraret, vel cum remissione ejus subinde enata tussis augetur. Tandem & ego die 18. Augusti vocatus, egrum deprehendi eundem, cum distensione Hypochondri-

TUNA

rūm, Et tumore pedum oedematoso. Difficili huic atque
pertinaci malo, licet ut haecenus ita porro exquisitis ob-
viam iretur medicamentis, ut subinde spem caperet ager;
averti tamen non poterat, quin oedema pedum altius ex-
curreret, Et ad genua usque sese extendens, daret suspi-
cionem non levem, in abdominis visceribus eandem repe-
riri dispositionem cacheeticam, anxie hinc respirabat cum
vigiliis sequentibus, tussi saepius recurrente, virium sup-
pressione quotidie majori Et pulsu languido Et ex parte inae-
quali, qualem laudatus Dn. GERLINGIUS jam die 15to
Augusti adverterat. Rebelli huic morbo etiam junctum
erat Senium, eoque ipsi levis convalescendi spes, magnus
vero mortis inde enatura metus enascebatur, Et ita quoque
factum est, ut die 30. Augusti circa horam vespertinam de-
cimam noster Venerandus Senex Et ager placida cum morte
vitam mutaret.

Hucusque se extendunt verba praelaudati viri. Non dubito,
quin ex his omnibus sufficienter pateat, vitam B. nostri vivum ejus,
quod in dicto mosaico continebatur, fiteri exemplum. Lon-
ga quidem, pro communi vitae hodierno termino, sed nec mi-
nus laboribus molestiisque plenissima, fuit vita. Quid mirum igitur,
B. nostrum, Scripturae S. lectorem & aestimatorem
indefessum, aliam potius vitam, quam miseram hanc, elegisse,
& vel conceptis votis expetiisse, pio Simeonis adhibitō vo-
to: *nunc dimittis servum tuum, Domine, in pace.* Nam cae-
lestia querenda esse, is denique negabit, qui neque mundi un-
quam contemplatus est miseriam, neque aeternorum bonorum
excellenciam. Mundus hic sanè carer est, & miseriarum vallis. Quis
non expeteret amabilem ex illo libertionem? Vita nostra fumus est ac-
cursus. Quis non solidam quæreretur recreationem? Alterius igitur
seculi vita est, quam Christianus quærit, quam in totâ hac
vitâ ob oculos positam habet. *Ea quae à tergo sunt, obli-
visuntur, ad ea verò, quae à fronte sunt, contendis.* Sanè si
B 2 Petrus

Petrus, quodam saltem vitæ æternæ schematè perspecto, exclamabat: *bonum est, hic esse;* quid beatos putas dicturos esse, in cœli refrigerio constitutos, ubi *non esuriunt amplius neque sitiunt,* ubi *nec sol in eos cadit nec ullus æstus,* quoniam *Agnus pascit eos & via Dux est ad vivum aquarū fontem.* Sed quorsum me abripit dulcis vitæ illius, æternæ pariter ac felicissimæ, à Deo submississimis precibus nobis impetrandæ, consideratio? Anima B. nostri curâ nostrâ non indiget, & ad nos redire nunquam expetit. Verum corpus illud exanime, quo hoculo suo inclusum, terræ matri credendum est, donec illud DEUS ter Opt. Maximus cum anima quondam felicissimè reduniet, debito suo haud est defraudandum honore. Itaque Vos omnes & singulos, *Cives,* ut magna frequentia comitatum funebrem condecorare, & hoc ipso mœstissimam Viduam ac reliquos necessarios solari, quantum in vobis est, velit, obnixè rogo. Facietis sanè, quod humanitatis pietatisque laudem Vobis conciliare, & mortalitatis vos propriæ admonere poterit. Nunquam eritis feliciores, quam si ab hoc momento in perpetuum illud vobis ob oculos sistere haud intermissuri estis:.

Sursum corda!

P. P. Rostochii d. 9. Sept. A. 1704.
sub Sigillo Rectoratus Academici.

Conventus erit tempore consveto
in æde Jacobæa,